

PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI

PRZEKRÓJ PODATKOWY

08.01.2024

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

W ramach ulgi na robotyzację odliczeniu podlegają jednorazowo koszty nabycia robotów przemysłowych (środków trwałych), a nie dokonane od nich odpisy amortyzacyjne, wyrok WSA w Warszawie z 21 grudnia 2023 r., sygn. akt III SA/Wa 1993/23 _____ 3

Możliwość zastosowania stawki 0% VAT z tytułu WDT w sytuacji, gdy dane w systemie VIES uległy zmianie i nabywca nie posiadał ważnego numeru VAT-UE na moment dostawy, wpływ tzw. pakietu Quick Fixes na wymóg posiadania przez nabywcę aktywnego numeru VAT-UE, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 13 grudnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.560.2023.1.RM _____ 4

W ramach ulgi na robotyzację odliczeniu podlegają jednorazowo koszty nabycia robotów przemysłowych (środków trwałych), a nie dokonane od nich odpisy amortyzacyjne, wyrok WSA w Warszawie z 21 grudnia 2023 r., sygn. akt III SA/Wa 1993/23

Rozstrzygana sprawa dotyczyła interpretacji indywidualnej, w której podatnik zadał pytanie dotyczące tego, czy może odliczyć jednorazowo w roku nabycia od podstawy opodatkowania, kwotę stanowiącą 50% kosztów uzyskania przychodów poniesionych na nabycie fabrycznie nowych robotów przemysłowych i urządzeń peryferyjnych na podstawie art. 38eb ustawy CIT.

W 2022 r. podatnik nabył fabrycznie nowe maszyny i urządzenia peryferyjne, które zostały przyjęte do ewidencji środków trwałych. Wartość początkowa tych środków trwałych przekracza 10 000,00 zł. Podatnik posiada interpretacje indywidualne potwierdzające, że maszyny i urządzenia peryferyjne stanowią roboty przemysłowe oraz urządzenia peryferyjne w rozumieniu art. 38eb ust. 3 i 4 ustawy CIT.

Dyrektor KIS uznał, że podatnik nie może odliczyć jednorazowo 50% kosztów uzyskania przychodów poniesionych na nabycie robotów przemysłowych i urządzeń peryferyjnych. Zdaniem Dyrektora KIS, podatnik może natomiast odliczyć 50% odpisów amortyzacyjnych dokonywanych od tych robotów przemysłowych oraz urządzeń peryferyjnych (środków trwałych) w latach 2022-2026, pod warunkiem spełnienia warunków zastosowania omawianej ulgi.

WSA w Warszawie uchylił zaskarżoną interpretację. Sąd wskazał, że z treści art. 38eb ust. 1 i 2 ustawy CIT nie można wyprowadzić wniosku, że koszty poniesione na robotyzację powinny być rozliczane poprzez odpisy amortyzacyjne. Zdaniem sądu, zasady stosowania ulgi na robotyzację zostały sformułowane przez ustawodawcę na tyle niejasno i nieostro, że konieczne jest przyjęcie wykładni korzystnej dla podatników. Dodatkowo, sąd wskazał, że przy wykładni przepisów należy brać pod uwagę cel wprowadzenia tej ulgi.

Omawiany wyrok dotyczy rozstrzygnięcia, czy w przypadku nabycia środków trwałych (robotów przemysłowych) odliczeniu w ramach ulgi na robotyzację podlegają jednorazowo koszty nabycia (cena nabycia) tych robotów przemysłowych czy odpisy amortyzacyjne dokonywane od tych robotów przemysłowych. Wyrok WSA w Warszawie jest drugim wyrokiem, który rozstrzyga powyższe wątpliwości. Wcześniej podobną sprawę rozstrzygnął WSA we Wrocławiu w prawomocnym wyroku z 18 maja 2023 r. (sygn. I SA/Wr 947/22), jednak sąd ten wyraził odmienne zdanie.

Zdaniem WSA we Wrocławiu, możliwość skorzystania z ulgi na robotyzację należy wiązać z momentem dokonania odpisów amortyzacyjnych. Zatem, zgodnie z tym podejściem, podatnik może odliczyć dodatkowo 50% odpisów amortyzacyjnych dokonywanych od środków trwałych (robotów przemysłowych).

Zgodnie z komentowanym wyrokiem zasady zastosowania ulgi na robotyzację są niejasne i nie wynika z nich jednoznacznie, że odliczeniu podlega dodatkowo 50% odpisów amortyzacyjnych dokonywanych od środków trwałych. W związku z tym, zdaniem WSA w Warszawie, nie należy stosować odesłania do art. 15 ust. 6 ustawy CIT. W konsekwencji, zgodnie z tym podejściem, podatnik może jednorazowo odliczyć 50% kosztów poniesionych na nabycie robotów przemysłowych stanowiących środki trwałe.

Warto zauważyć, że to, które z powyższych podejść będzie korzystniejsze zależy od indywidualnej sytuacji podatnika. Przykładowo, zgodnie z pierwszym podejściem, skorzystać z ulgi na robotyzację mogą również podatnicy, którzy nabyli roboty przemysłowe przed 1 stycznia 2022 r. (tj. dniem wejścia w życie przepisów dotyczących omawianej ulgi), lecz dokonują odpisów amortyzacyjnych po tej dacie.

Z uwagi na odmienne stanowiska WSA we Wrocławiu oraz WSA w Warszawie pozostaje obserwować jakie podej-

ście przyjmą sądy w wyrokach, które będą wydawane w najbliższym czasie. Kluczowe jest również ewentualne rozstrzygnięcie NSA, w przypadku wniesienia przez Dyrektora KIS skargi kasacyjnej od wyroku WSA w Warszawie (termin na wniesienie skargi kasacyjnej jeszcze nie upłynął).

Niezależnie od powyższego, moim zdaniem, pozytywnie należy ocenić, że WSA w Warszawie wskazała na konieczność przyjęcia wykładni korzystnej dla podatników z uwagi na niejasność przepisów regulujących ulgę na robotyzację. Sąd słusznie przypomniał, że przy wykładni przepisów należy uwzględnić cel wprowadzenia omawianej ulgi. Jest to szczególnie istotne, ponieważ przepisy dotyczące ulgi na robotyzację budzą liczne wątpliwości interpretacyjne i są przedmiotem sporów z organami podatkowymi.

Niemniej jednak, wykładnia zaprezentowana przez WSA w Warszawie nie jest korzystna dla wszystkich podatników i rodzi ryzyko, że możliwość skorzystania z omawianej ulgi stracą podatnicy, którzy nabyli roboty przemysłowe przed 1 stycznia 2022 r. W związku z tym, należy oczekiwać na pisemne uzasadnienie omawianego wyroku, w którym sąd szerzej wyjaśni motywy swojego rozstrzygnięcia.

PATRYCJA HULBÓJ
KONSULTANT

Możliwość zastosowania stawki 0% VAT z tytułu WDT w sytuacji, gdy dane w systemie VIES uległy zmianie i nabywca nie posiadał ważnego numeru VAT-UE na moment dostawy, wpływ tzw. pakietu Quick Fixes na wymóg posiadania przez nabywcę aktywnego numeru VAT-UE, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 13 grudnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.560.2023.1.RM

Zgodnie z opisanym stanem faktycznym, w okresie od września do grudnia 2020 r. Spółka dokonywała sprzedaży towarów na rzecz francuskiego kontrahenta. Spółka potwierdziła status nabywcy jako czynnego podatnika VAT UE przy wykorzystaniu elektronicznego dostępu do systemu VIES. Dodatkowo przy okazji każdej transakcji weryfikowała status nabywcy poprzez ten system, a dostawy były realizowane wyłącznie po pozytywnej weryfikacji. Na tej podstawie stosowano stawkę 0% właściwą dla transakcji wewnątrzwspólnotowych.

W (...) 2020 r., po wystawieniu faktur pro forma - lecz przed dokonaniem kolejnych dostaw - Spółka została poinformowana przez polską administrację podatkową, że kontrahent - wbrew uzyskiwanym potwierdzeniom z systemu VIES - nie był aktywnym podatnikiem VAT UE w powyższym okresie. Tym samym, pomimo pozytywnej weryfikacji w VIES okazało się, że na moment dostawy nabywca nie posiadał statusu aktywnego podatnika VAT UE.

Zdaniem Dyrektora KIS, brak numeru identyfikacyjnego VAT UE nabywcy powoduje, że sprzedawca nie miał prawa do zastosowania stawki VAT 0%. W opinii organu podatkowego, do stycznia 2020 r. posiadanie przez nabywcę właściwego i ważnego numeru VAT UE było warunkiem o charakterze formalnym, który jeśli nie został spełniony nie musiał pozbawiać podatnika prawa do zastosowania preferencyjnej stawki podatku VAT (przy spełnieniu innych przesłanek materialnych). Zmiany prawa wprowadzone 1 stycznia 2020 r. (tzw. pakietem „Quick Fixes”) spowodowały, że warunek ten stał się warunkiem materialnym, którego niespełnienie uniemożliwia zastosowanie stawki podatku VAT 0%.

Przy czym ocena prawidłowości postępowania podatnika w okolicznościach opisa-

nych w stanie faktycznym (a więc ustalenie czy podatnik działa w dobrej wierze i z należytą starannością), może być dokonywana jedynie przez właściwe organy podatkowe, np. w toku postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej, a nie w toku postępowania interpretacyjnego.

W przedmiotowej interpretacji Dyrektor KIS zaprezentował niekorzystne dla podatników stanowisko odmawiając sprzedawcy - bez względu na okoliczności sprawy - uznania transakcji za WDT, a tym samym zastosowania stawki 0%. Pomimo że takie podejście można uzasadniać literalnym brzmieniem przepisów, to w mojej opinii nie uwzględnia ono zagadnienia dobrej wiary i należytej staranności podatnika, a w konsekwencji może w praktyce powodować przerzucanie na sprzedawców odpowiedzialności za aktualność danych zawartych w VIES.

Uważam że argumentacja, zgodnie z którą wprowadzenie pakietu Quick Fixes, tj. uznanie warunku posiadania przez nabywcę aktywnego numeru VAT UE za warunek materialny a nie formalny przyznania prawa do stawki 0% (a w świetle Dyrektywy VAT zwolnienia), powinna być stosowana w ograniczonym zakresie w sytuacjach, gdy sprzedawca stara się zachować należyłą staranność i dopiero następnie okazuje się, że numer VAT UE podany przez nabywcę jest nieaktualny. Należy zauważyć, że art. 42 ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT w wyniku wprowadzenia pakietu Quick Fixes nie uległ w tym zakresie znaczącej zmianie: został uzupełniony o wymóg podania przez nabywcę sprzedawcy swojego numeru VAT UE, co w niniejszej sprawie (jak zakładam) nastąpiło. Tym samym, niejako „automatyczne”, „oczywiste” wykluczenie uznania transakcji za WDT mogłoby nastąpić jedynie, gdyby nabywca w ogóle nie podał takiego numeru Spółce (również tylko na ten jeden przypadek wprost wskazują noty wyjaśniające do Dyrektywy 2018/910 wprowadzającej Quick Fixes do Dyrektywy VAT), a jednocześnie sprzedawca w żaden sposób nie weryfikowałby jego ważności ani nie sprawdzałby kontra-

henta (w oczywisty sposób nie działałby w dobrej wierze).

W przedmiotowej sprawie ciekawy jest również aspekt proceduralny, bowiem badanie dobrej wiary i należytej staranności sprzedawcy nie może odbywać się w ramach postępowania interpretacyjnego (a przykładowo w ramach kontroli podatkowej, na co również słusznie wskazuje Dyrektor KIS).

Opis sprawy nie zawiera pewnych istotnych dla jej wyjaśnienia informacji, które można jedynie wywnioskować, mianowicie: (i) czy sprzedawca sprawdzał status nabywcy na dzień dostawy, a nie na dzień rozpoczynania transakcji z kontrahentem, (ii), czy podatnik posiada dowody potwierdzające tę weryfikację, (iii) czy sprzedawca może wykazać należyłą staranność w inny sposób niż tylko poprzez użycie systemu VIES. Wyjaśnienie powyższych wątpliwości nie jest możliwe w ramach postępowania interpretacyjnego. W tej sytuacji uzasadniona byłaby odmowa wydania interpretacji indywidualnej – Dyrektor KIS zdecydował się jednak udzielić odpowiedzi, czyniąc niejako „ukłon” w stronę podatnika i zastrzegając, że w tej konkretnej sprawie właściwy organ podatkowy może przyjąć odmienne stanowisko.

W mojej ocenie, pomimo zaprezentowanego w niniejszej interpretacji podejścia, kwestia należytej staranności sprzedawcy, w tym orzecznictwo w tym zakresie, nadal pozostają istotną okolicznością dla podatników i organów podatkowych – nawet po wejściu w życie pakietu Quick Fixes. Nie można generalnie odmawiać prawa do stosowania stawki 0% przy WDT w przypadkach, gdy sprzedawca nie zawinił swoim obowiązkom w zakresie weryfikacji kontrahenta. Wydaje się, że również orzecznictwo sądowe zauważa ten aspekt (przykładowo WSA w Gliwicach w uzasadnieniu do wyroku z dnia 3 października 2023 r., sygn. I SA/GI 37/23).

EWELINA CHYLIŃSKA
KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Przesłanki oprocentowania nadpłaty zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych w przypadku funduszu inwestycyjnego, wyrok NSA z 19 grudnia 2023 r., sygn. II FSK 1458/20	7
Zasady kwalifikacji wydatków na nabycie udziałów (akcji) do źródeł przychodów, wyrok NSA z 15 grudnia 2023 r., sygn. II FSK 411/21	7
Prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabycia towarów i usług służących realizacji działań z okazji jubileuszu powstania spółki, wyrok WSA w Wrocławiu z 28 grudnia 2023 r., sygn. I SA/WR 387/23	7
Kwestia opodatkowania CIT estońskim wypłaty świadczenia z tytułu umorzenia udziałów, wyrok WSA w Wrocławiu z 21 grudnia 2023 r., sygn. I SA/WR 513/23	7
Ustalenie czy udostępnienie oprogramowania, bez pobierania z tego tytułu wynagrodzenia, wypełnia definicję „oddania do nieodpłatnego używania” z art. 16 ust. 1 pkt 63 lit. c ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 18 grudnia 2023 r., sygn. III SA/WA 2084/23	7
Zasady opodatkowania fundacji rodzinnej w kontekście art. 24q ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 18 grudnia 2023 r., sygn. III SA/WA 2055/23	8

Przesłanki oprocentowania nadpłaty zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych w przypadku funduszu inwestycyjnego, wyrok NSA z 19 grudnia 2023 r., sygn. II FSK 1458/20

W analizowanej sprawie organy prawidłowo uznały za niezasadny wniosek o przyznanie oprocentowania nadpłaty za okres od dnia pobrania podatku przez płatników do dnia faktycznego zwrotu nadpłaty. Od funduszu inwestycyjnego, który jest profesjonalnym podmiotem należy wymagać staranności i wiedzy adekwatnej do jego pozycji w obrocie. Skoro tak to należy uznać, że zwrócenie się o nadpłatę i oprocentowanie po dwóch latach jest okresem zbyt długim, żeby uznać, że należą się od tej nadpłaty odsetki, które mają mieć funkcję odszkodowawczą, a nie dochodową. W tej sprawie przyrost tych finansów byłby po stronie funduszu nieuzasadniony (zbyt wysoki).

Zasady kwalifikacji wydatków na nabycie udziałów (akcji) do źródeł przychodów, wyrok NSA z 15 grudnia 2023 r., sygn. II FSK 411/21

Z orzecznictwa wynika, że mogą zdarzyć się sytuacje, kiedy wydatki na nabycie udziałów (akcji) należy przyporządkować nie tylko do źródła „zyski kapitałowe”, ale także do pozostałych źródeł przychodów. Konieczne jest badanie celu w jakim wydatki zostały poczynione. Jeżeli, tak jak w tej sprawie, wydatki na nabycie udziałów (akcji) mają służyć przede wszystkim zwiększeniu przychodów z działalności gospodarczej to uznać należy, że wydatki te powinny być kwalifikowane do obu źródeł przychodów. W związku z tym należy w tym przypadku zastosować klucz przychodowy określony w art. 15 ust. 2b w zw. z art. 15 ust. 2 i ust. 2a ustawy CIT.

Prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabycia towarów i usług służących realizacji działań z okazji jubileuszu powstania spółki, wyrok WSA w Wrocławiu z 28 grudnia 2023 r., sygn. I SA/WR 387/23

W okolicznościach przedstawionych we wniosku wydatki poniesione przez spółkę na organizację zdarzeń z okazji 60 rocznicy powstania spółki uprawniają spółkę do odliczenia podatku VAT naliczonego. Przy ocenie tych wydatków organ powinien przyjąć

bardziej elastyczne podejście odnośnie do związku tego typu wydatków z działalnością opodatkowaną spółki i wpływu na tę właśnie działalność, również z uwzględnieniem szerokiej koncepcji społecznej odpowiedzialności biznesu.

Kwestia opodatkowania CIT estońskim wypłaty świadczenia z tytułu umorzenia udziałów, wyrok WSA w Wrocławiu z 21 grudnia 2023 r., sygn. I SA/WR 513/23

Otrzymane przez wspólnika świadczenie wynikające z obniżenia kapitału zakładowego spółki poprzez zmniejszenie liczby udziałów (umorzenie części udziałów) polegające na wypłacie z tego tytułu wynagrodzenia ze środków pieniężnych wpłaconych przez wspólnika tytułem wkładu na pokrycie kapitału zakładowego (a więc nie z zysku) nie stanowi dochodu z tytułu ukrytych zysków, o którym mowa w art. 28m ust. 1 pkt 2 ustawy CIT.

Sfinansowanie umorzenia udziałów z zysków powstałych sprzed wejścia przez spółkę w reżim opodatkowania ryczałtem nie może być traktowane jako wypłata z zysku w rozumieniu art. 28m ustawy CIT. Przede wszystkim z tego względu, że zgodnie z art. 7aa ustawy CIT spółka miała ten zysk z lat poprzednich wyodrębnić, a ponadto z chwilą zaliczenia zysku na kapitał zapasowy staje się on zyskiem podzielonym.

Ustalenie czy udostępnienie oprogramowania, bez pobierania z tego tytułu wynagrodzenia, wypełnia definicję „oddania do nieodpłatnego używania” z art. 16 ust. 1 pkt 63 lit. c ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 18 grudnia 2023 r., sygn. III SA/WA 2084/23

Treść art. 16 ust. 1 pkt 63 lit. c ustawy CIT nie budzi wątpliwości interpretacyjnych. Na podstawie tego przepisu z kosztów podatkowych wyłączone są wydatki na środki trwałe/WNiP oddane nieodpłatnie do używania. Bez znaczenia pozostaje tu cel i zasadność takiego nieodpłatnego udostępnienia. A zatem nieodpłatne oddanie do używania może być zasadne i celowe z punktu widzenia art. 15 ust. 1 ustawy CIT, nie wpływa to jednak na interpretację art. 16 ust. 1 pkt 63 lit. c ustawy CIT.

W przypadku oddania oprogramowania do testowania szerokiemu gronu użytkowników

ków przy założeniu, że osoby testujące będą przekazywać informacje na temat funkcjonalności programu, ewentualnych błędach czy brakach programu i jednoczesnym braku np. umownego zobowiązania użytkowników do przekazywania takich informacji – nie można mówić o odpłatności udostępnienia. W takim przypadku przekazywanie informacji przez użytkowników oprogramowania ma charakter dobrowolny i spontaniczny, a zatem nie może być uznane za odpłatność w zamian za udostępnienie oprogramowania.

Zasady opodatkowania fundacji rodzinnej w kontekście art. 24q ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 18 grudnia 2023 r., sygn. III SA/WA 2055/23

Z samej treści art. 24q ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy CIT nie wynika by do opodatkowania fundacji rodzinnej dochodziło wyłącznie wtedy, gdy świadczenia są wypłacane z zysku fundacji. Taką wykładnię literalną ww. przepi-

sów wspiera również systemowe odczytanie tej regulacji. Ponadto dokonując interpretacji omawianych przepisów należy mieć na względzie cele tworzenia fundacji rodzinnej, ale też ogólne zasady jej opodatkowania. Nie można postrzegać fundacji rodzinnej jako konstrukcji prawnej, która ma w istocie prowadzić wyłącznie do bezpośredniej dystrybucji majątku pomiędzy fundatorem a beneficjentami. Fundacja nie jest konstrukcją prawną, która ma zastępować np. darowiznę. Biorąc pod uwagę założenia i cele powołania fundacji rodzinnej ustawodawca przesuwając moment opodatkowania, z momentu uzyskania zysku na moment wypłaty świadczeń, czyli rezultatów działalności fundacji. Sprzeczne z tak rozumianą konstrukcją prawną fundacji byłoby przyjęcie stanowiska, iż fundacja wypłacając świadczenia na rzecz beneficjentów ma prawo wyłączyć z przychodu wartość środków/mienia przekazanego fundacji, a tym samym opodatkować tylko te świadczenia, które są finansowane z zysku fundacji.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia opodatkowania VAT cesji praw i obowiązków z umowy deweloperskiej na rzecz nowego nabywcy jeszcze przed ustanowieniem odrębnej własności lokalu , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 grudnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.550.2023.2.JG	11
Skutki podatkowe w CIT zawarcia nieoprocentowanej pożyczki oraz otrzymania zwrotu od pożyczkodawcy wartości zapłaconego podatku z tytułu otrzymanej nieoprocentowanej pożyczki , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 grudnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.582.2023.1.SP	11
Kwestia stosowania art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT dla dokonanej w drodze wyłączenia dostawy działek zabudowanych naniesieniami budowlanymi , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 15 grudnia 2023 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.586.2023.1.MW	11
Brak opodatkowania VAT kwot otrzymanych przez spółkę od wykonawcy z tytułu obciążenia za negatywne badania okresowe , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 14 grudnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.16.2019.8.S.RR	12
Skutki podatkowe w PIT po stronie fundatora wniesienia oraz darowizny składników majątkowych (certyfikatów inwestycyjnych) do fundacji rodzinnej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 13 grudnia 2023 r., sygn. 0112-KDIL2-1.4011.763.2023.2.MKA	13
Usługi dla ZASI lub ASI w zakresie administracji poprzez udostępnienie lokali dla pracowników, wyposażenia tych lokali, w tym w materiały biurowe, utrzymania tych lokali, napraw, dostępu do Internetu nie są objęte zwolnieniem z art. 43 ust. 1 pkt 12 ustawy VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 grudnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.458.2023.1.KŁ	13

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Przesłanki opodatkowania usług międzynarodowego transportu towarów oraz świadczeń dodatkowych 0% stawką VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 grudnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.420.2023.2.RM	14
Prawo do zastosowania 5% stawki podatku u źródła wynikającej z UPO do dywidendy, która będzie wypłacona spółce zarządzającej działającej na rzecz funduszu , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 grudnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.519.2023.1.AZ	14
Ustalenie czy wynagrodzenie otrzymywane przez prokurenta spółki stanowi ukryty zysk w rozumieniu art. 28m ust. 3 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 grudnia 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.419.2023.2.BJ	15
Prawo do odliczenia podatku naliczonego przez spółkę w okresie rozliczeniowym, w którym otrzyma fakturę z tytułu zakupu towaru z zastrzeżonym prawem własności , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 grudnia 2023 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.629.2023.1.RG	15
Brak obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne za koreańskiego pracownika oddelegowanego do pracy na terytorium Polski , decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z dnia 17 listopada 2023 r., sygn. DI/200000/43/1025/2023	16

Kwestia opodatkowania VAT cesji praw i obowiązków z umowy deweloperskiej na rzecz nowego nabywcy jeszcze przed ustanowieniem odrębnej własności lokalu, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 grudnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.550.2023.2.JG

Dokonanie przez wnioskodawcę (jednoosobowa działalność gospodarcza) cesji praw i obowiązków z umowy deweloperskiej na rzecz nowego nabywcy jeszcze przed ustanowieniem odrębnej własności lokalu stanowi zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy VAT usługę świadczoną przez wnioskodawcę na rzecz nowego nabywcy za wynagrodzeniem i w myśl art. 5 ustawy VAT podlega opodatkowaniu VAT. Tym samym przedmiotowa transakcja nie dotyczy obiektów budowlanych zaliczonych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym, zgodnie z art. 41 ust. 12a-12c ustawy VAT.

Skutki podatkowe w CIT zawarcia nieoprocentowanej pożyczki oraz otrzymania zwrotu od pożyczkodawcy wartości zapłaconego podatku z tytułu otrzymanej nieoprocentowanej pożyczki, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 grudnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.582.2023.1.SP

W wyniku zawarcia umowy pożyczki spółka nie będzie zobowiązana do zapłaty odsetek na rzecz sprzedającego udziały, należy zatem stwierdzić, że spółka uzyska w ten sposób świadczenie, które należy kwalifikować jako nieodpłatne świadczenie. Bezspornie odstąpienie przez wierzyciela od naliczania odsetek, stanowi dla pożyczkobiorcy nieodpłatne świadczenie, którego wartość stanowi wysokość odsetek, a które byłyby należne w związku z zawartą umową pożyczki pomiędzy podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą - zarówno powiązanymi, jak i niepowiązanymi ze sobą osobowo lub kapitałowo. Podstawą opodatkowania będzie wysokość odsetek jakie spółka zobowiązana byłaby zapłacić w przypadku pozyskania pożyczki na warunkach rynkowych od innego podmiotu działającego na rynku (art. 12 ust. 6 pkt 4 ustawy CIT). Zatem w przedmiotowej sytuacji podstawą opodatkowania będzie wysokość odsetek wyliczona zgodnie z zasadami naliczenia odsetek kapitałowych przewidzianymi według cen rynkowych z daty zawarcia umowy pożyczki. Natomiast

momentem rozpoznania przychodu z tytułu ww. nieodpłatnych świadczeń będzie data otrzymania świadczenia, co wynika z treści art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT. Zatem w przypadku zawarcia nieoprocentowanej pożyczki będzie to dzień płatności (wymagalności) należnych odsetek, gdyby były one ustalone w umowie zawartej na warunkach rynkowych (a więc co do wysokości oprocentowania i momentu ich wymagalności).

Aby spółka mogła zastosować przepis art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy CIT w sprawie musiałoby dojść do zwrotu tego samego wydatku, który nie stanowił kosztu uzyskania przychodów. Otrzymane przez spółkę środki finansowe od sprzedającego udziały nie będą stanowiły „zwróconych wydatków”, ponieważ odbiorcą podatku dochodowego, jaki spółka powinna zapłacić nie jest podmiot, który sprzedał spółce udziały w spółce i udzielił na ten zakup nieoprocentowanej pożyczki. Środki otrzymane od sprzedającego będą dla spółki definitywnym przysporzeniem majątkowym wynikającym wyłącznie z woli sprzedającego udziały. Kwota ta podlega opodatkowaniu, stanowiąc przychód na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT.

Kwestia stosowania art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT dla dokonanej w drodze wyłączenia dostawy działek zabudowanych naniesieniami budowlanymi, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 15 grudnia 2023 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.586.2023.1.MW

Transakcja dostawy budowli, tj. fragmentu jezdni z masy bitumicznej posadowionego na działce nr 1 oraz fragmentu pasa drogowego pokrytego asfaltem posadowionego na działce nr 2, nie została dokonana w ramach pierwszego zasiedlenia, a od momentu pierwszego zasiedlenia do momentu ich dostawy w drodze wyłączenia upłynął okres dłuższy niż 2 lata. Ponadto - jak wynika z okoliczności sprawy - w ciągu dwóch lat poprzedzających wyłączenie, budowle te nie podlegały ulepszeniu o wartości przekraczającej 30% ich wartości początkowej. Tym samym, w odniesieniu do transakcji dostawy ww. budowli spełnione zostały przesłanki do zastosowania zwolnienia od podatku VAT, określone w art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT.

Natomiast, w odniesieniu do urządzeń budowlanych, tj. czterech latarni, znajdujących

się na działce nr 2, należy wskazać, że jako elementy przynależne do budowlę znajdującej się na ww. działce należy opodatkować łącznie z budowlą, z którą te urządzenia są powiązane. Skoro zatem planowana dostawa budowlę - fragmentu pasa drogowego pokrytego asfaltem posadowionego na działce nr 2 - jest zwolniona od podatku zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT, to również dostawa ww. czterech latarni, znajdujących się na działce nr 2, stanowiących urządzenia budowlane, korzysta ze zwolnienia od podatku VAT, na podstawie ww. przepisu ustawy.

Jednocześnie, grunt będący przedmiotem sprzedaży podlega opodatkowaniu według tych samych regulacji jak budynki i budowle na nim posadowione. W związku z powyższym - na podstawie art. 29a ust. 8 ustawy VAT - dostawa gruntu, z którym związane są ww. budowle, również jest zwolniona od podatku. A zatem dostawa gruntu (działki nr 1 i nr 2), na którym znajdują się ww. budowle (fragment jezdni z masy bitumicznej oraz fragmentu pasa drogowego pokrytego asfaltem) również korzysta ze zwolnienia z VAT stosowanie do art. 43 ust. 1 pkt 10 w zw. z art. 29a ust. 8 ustawy VAT.

Brak opodatkowania VAT kwot otrzymanych przez spółkę od wykonawcy z tytułu obciążenia za negatywne badania okresowe, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 14 grudnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.16.2019.8.S.RR

Ze stanu faktycznego wynika, że wykonawca niewątpliwie świadczy na rzecz spółki usługę m.in. utrzymania stałej sprawności oraz konserwacji różnego rodzaju urządzeń należących do spółki za co otrzymuje wynagrodzenie. Wynagrodzenie to jednak nie ma związku z obowiązkiem co do zwrotu przez wykonawcę kosztów negatywnego badania okresowego przeprowadzonego przez A. Zwrot owych kosztów jest odrębną od powyższej usługi czynnością wykonawcy. Czynność zwrotu kosztów negatywnego badania okresowego polega wyłącznie na świadczeniu jednej strony - wykonawcy. Zatem w okolicznościach niniejszej sprawy brak jest usługi wzajemnej świadczonej przez spół-

kę. Kluczowe znaczenie ma właśnie to, że otrzymana przez spółkę kwota nie wiąże się z jakimś zachowaniem spółki. Elementem należytego wykonania zobowiązania przez wykonawcę jest, aby urządzenia należące do spółki otrzymały pozytywny wynik badania technicznego. Jeżeli urządzenie nie uzyska takiego wyniku badania technicznego to świadczenie wykonawcy zostało wykonane w sposób nienależyty, w związku z czym jest on zobowiązany do zwrotu środków jakie spółka zapłaciła za badanie techniczne. Tym samym, stwierdzić należy, że zwrot spółce kosztów negatywnego badania okresowego ma charakter kary umownej (płatności o charakterze odszkodowawczym). Kara umowna jest więc swoistą postacią odszkodowania określaną często jako ryczałt odszkodowawczy m.in. za nienależyte wykonanie umowy, czyli takie zachowanie dłużnika, które zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany. Trzeba zaznaczyć, że jeżeli płatności o charakterze odszkodowawczym (kary umowne) nie będą miały bezpośredniego związku z żadną czynnością mającą charakter świadczenia ze strony podmiotu zobowiązanego, wówczas kwota otrzymanych odszkodowań nie będzie mieściła się w katalogu czynności wymienionych w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT i jako taka nie będzie podlegała opodatkowaniu tym podatkiem. W niniejszej sprawie w wyniku zwrotu kosztów badania technicznego spółka nie odnosi w istocie korzyści majątkowej, bowiem zwrot ten rekompensuje już poniesione w tym zakresie koszty. Powyższe wyklucza również możliwość uznania świadczenia wykonawcy za usługę. W konsekwencji zatem stwierdzić należy, że w ramach przedstawionego stanu faktycznego / zdarzenia przyszłego brak jest elementu wzajemności i ekwiwalentności. Tym samym, otrzymana przez spółkę kwota z tytułu zwrotu kosztów przeprowadzonego badania okresowego A. w związku z negatywną oceną tego badania spełnia funkcję odszkodowawczą a tym samym nie mieści się w katalogu czynności podlegających opodatkowaniu wymienionych w art. 5 ust. 1 ustawy VAT jako odpłatne świadczenie usług i tym samym nie podlega opodatkowaniu VAT.

Skutki podatkowe w PIT po stronie fundatora wniesienia oraz darowizny składników majątkowych (certyfikatów inwestycyjnych) do fundacji rodzinnej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 13 grudnia 2023 r., sygn. 0112-KDIL2-1.4011.763.2023.2.MKA

Istota fundacji polega na tym, że w zamian za wniesiony do fundacji majątek fundator nie otrzymuje żadnego ekwiwalentu. W konsekwencji, wniesienie przez wnioskodawcę certyfikaty inwestycyjne do fundacji rodzinnej nie będzie miało charakteru ich odpłatnego zbycia, opodatkowanego na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 5 ustawy PIT. Opisane wniesienie składników majątku nie będzie także spełniało dyspozycji art. 17 ust. 1 pkt 9 ustawy PIT, gdyż przepis ten dotyczy opodatkowania wartości wkładu w przypadku wniesienia do spółki albo do spółdzielni wkładu niepieniężnego. Fundacja nie ma charakteru spółki ani spółdzielni w rozumieniu przepisów ustawy PIT. Wniesienie przez wnioskodawcę składników majątku do fundacji rodzinnej nie spełni również dyspozycji innych przepisów ustawy PIT w zakresie powstania przychodu, w tym art. 10 ust. 1 pkt 9 w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy PIT. Obowiązujące od dnia 22 maja 2023 r. przepisy ustawy PIT wskazują jako moment powstania przychodu wyłącznie ewentualne przychody otrzymane od fundacji rodzinnej (bądź w trakcie jej funkcjonowania, bądź w wyniku jej rozwiązania). Żaden z przepisów ustawy PIT nie wskazuje, aby w momencie wniesienia przez fundatora do fundacji rodzinnej składników majątku na pokrycie funduszu założycielskiego dochodziło do powstania przychodu po stronie fundatora. Zatem wniesienie przez wnioskodawcę certyfikatów inwestycyjnych do fundacji w celu pokrycia funduszu założycielskiego fundacji nie będzie powodować powstania po jego stronie przychodu na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 5 oraz art. 17 ust. 1 pkt 9 ustawy PIT bądź na podstawie jakiegokolwiek innego przepisu tej ustawy.

Fakt przekazania certyfikatów inwestycyjnych na rzecz fundacji w drodze darowizny nie rodzi skutków podatkowych w podatku PIT, bowiem przekazanie następuje w sposób nieodpłatny. W konsekwencji stwierdzić należy, że skoro przeniesie własności certyfikatów inwestycyjnych na rzecz fundacji nastąpi nieodpłatnie (w drodze umowy darowizny), to nie będzie ono stanowiło dla wnioskodawcy źródła przychodu podlegającego opodatkowaniu PIT.

Usługi dla ZASI lub ASI w zakresie administracji poprzez udostępnienie lokali dla pracowników, wyposażenia tych lokali, w tym w materiały biurowe, utrzymania tych lokali, napraw, dostępu do Internetu nie są objęte zwolnieniem z art. 43 ust. 1 pkt 12 ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 grudnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.458.2023.1.KŁ

Czynności świadczone przez wnioskodawcę nie mieszczą się w definicji zarządzania w rozumieniu tego określenia zdefiniowanego przez TSUE. Opisane usługi nie zawierają się w załączniku II do Dyrektywy 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS). Owszem, w załączniku tym wymieniona została administracja, jednak pojęcie to obejmuje szereg czynności takich jak: obsługę prawną i obsługę rachunkowo-księgową w zakresie zarządzania funduszem; zapytania klientów; wycenę i wyznaczanie ceny (w tym zwroty podatkowe); monitorowanie przestrzegania uregulowań; prowadzenie rejestru posiadaczy jednostek uczestnictwa; wypłatę zysków; emisję i umarzanie jednostek uczestnictwa; rozliczanie umów (w tym wysyłanie potwierdzeń); prowadzenie ksiąg. W żadnym miejscu administracja, o której mowa w załączniku II do Dyrektywy 2009/65/WE, nie obejmuje swoim zakresem udostępnienia lokali dla pracowników ZASI lub ASI, wyposażenia lokali, również w materiały biurowe, utrzymania tych lokali, napraw czy dostępu do Internetu. Nie pełni wnioskodawca tym samym żadnej aktywnej roli, nie zarządza portfelami inwestycyjnymi, ryzykiem, projektami, nie podejmuje decyzji np. zarządczych, nie wykonuje też czynności kontrolnych czy nadzorczych w ramach zarządzania ASI. W konsekwencji nie zostanie spełniony warunek przedmiotowy dla zastosowania zwolnienia od podatku wynikającego z art. 43 ust. 1 pkt 12 ustawy VAT dla świadczonych przez wnioskodawcę usług. Usługi te nie mieszczą się zatem w zakresie czynności zarządzania funduszami inwestycyjnymi wymienionych w art. 43 ust. 1 pkt 12 ustawy VAT i nie mogą korzystać ze zwolnienia od podatku na podstawie tego przepisu, lecz powinny być opodatkowane przy zastosowaniu właściwej stawki VAT.

Przesłanki opodatkowania usług międzynarodowego transportu towarów oraz świadczeń dodatkowych 0% stawką VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 grudnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.420.2023.2.RM

W analizowanej sprawie, spółka będąca czynnym podatnikiem VAT będzie świadczyła usługi polegające na organizacji transportu towarów drogą morską z kraju trzeciego (m.in. z Chin) na terytorium Polski. Usługobiorcą tych usług będą pomioty spełniające definicję podatnika, wskazaną w art. 28a ustawy VAT, tj. zleceniodawcy posiadający siedzibę działalności gospodarczej w Polsce i zarejestrowani w Polsce do celów VAT. Zatem, miejscem świadczenia, a tym samym opodatkowania realizowanych przez spółkę usług jest/będzie - stosownie do art. 28b ust. 1 ustawy VAT - miejsce, w którym usługobiorca (zleceniodawca) posiada siedzibę działalności gospodarczej, tj. terytorium Polski. Przy tym, skoro towar będzie transportowany z kraju trzeciego (np. z Chin) na terytorium Polski, należy uznać, że świadczenie objęte zapytaniem stanowi usługę międzynarodowego transportu towarów, w rozumieniu art. 83 ust. 3 pkt 1 lit. b ustawy VAT.

Skoro w związku ze świadczeniem opisanych usług transportowych, spółka będzie dysponować morskim listem przewozowym (konosament) wykorzystywanym w komunikacji międzynarodowej lub innym dokumentem, z którego jednoznacznie będzie wynikało, że w wyniku przewozu towarów z miejsca nadania do miejsca przeznaczenia nastąpiło przekroczenie granicy z państwem trzecim nienależącym do UE oraz fakturą wystawioną przez przewoźnika (armatora) lub spedytora, ale spółka nie będzie posiadać dokumentów celnych potwierdzających wliczenie świadczonej usługi do podstawy opodatkowania importu towarów (tj. dokumentu, o którym mowa w art. 83 ust. 5 pkt 2 ustawy VAT) - spółka powinna opodatkować przedmiotowe usługi właściwą stawką VAT. W tym przypadku nie będą bowiem spełnione przesłanki do zastosowania preferencyjnej stawki VAT w wysokości 0%, na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 23 w zw. z art. 83 ust. 5 pkt 2 ustawy VAT.

W sytuacji gdy spółka będzie świadczyć na rzecz zleceniodawcy usługę transportu międzynarodowego i jednocześnie jako jeden z

elementów kompleksowej usługi międzynarodowego transportu towarów będzie wykonywać na jego rzecz świadczenia dodatkowe/pomocnicze, tj. świadczenia THC oraz ISPS wówczas całość takiego świadczenia należy opodatkować według jednolitych zasad. Z przyjętego rozstrzygnięcia wynika, że posiadane dokumenty nie uprawniają spółki do opodatkowania realizowanych usług transportu międzynarodowego stawką VAT w wysokości 0%. Zatem w sytuacji, gdy usługi związane z opłatami THC oraz ISPS będą przez spółkę realizowane jako element świadczenia kompleksowego, wówczas te dodatkowe świadczenia - THC oraz ISPS również nie będą podlegały opodatkowaniu stawką VAT w wysokości 0%. W takim przypadku, świadczenia THC oraz ISPS powinny zostać opodatkowane tak jak usługa główna, tj. właściwą stawką VAT.

Skoro usługi związane z opłatami THC oraz ISPS realizowane jako świadczenie samostne, nie związane z transportem towarów wykonywane są wyłącznie na obszarze portu morskiego, służą bezpośrednio potrzebom ładunków i jednocześnie spółka posiada dokumenty, z których wynika, że czynności te zostały wykonane przy zachowaniu warunków określonych w odpowiednich przepisach, należy przyjąć, że w tym przypadku znajduje zastosowanie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 83 ust. 1 pkt 9 i ust. 9a ustawy VAT. Tym samym, świadczone przez spółkę na terytorium Polski usługi związane z opłatami THC oraz ISPS, realizowane jako świadczenie odrębne nie związane z transportem towarów, podlega opodatkowaniu według stawki VAT w wysokości 0%, na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 9 i 9a w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy VAT.

Prawo do zastosowania 5% stawki podatku u źródła wynikającej z UPO do dywidendy, która będzie wypłacona spółce zarządzającej działającej na rzecz funduszu, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 grudnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.519.2023.1.AZ

Niemiecki fundusz inwestycyjny typu Sondervermögen jako wyodrębniony zbiór aktywów, jest instytucją wspólnego inwestowania i ma prawo do zwolnień przewidzianych w art. 6 ust. 1 pkt 10a i art. 17 ust. 1 pkt 58 ustawy CIT i nie ma prawa do zwolnień, o których mowa w art. 21 ust. 3 i art.

22 ust. 4 ustawy CIT. Certyfikat rezydencji i oświadczenie, o którym mowa w art. 26 ust. 1g ustawy CIT powinny dotyczyć instytucji wspólnego inwestowania rozumianej jako fundusz (NFI), nie zaś spółki zarządzającej, czy łącznie funduszu i spółki. Tym samym, pomimo szczególnej struktury formalno-prawnej funkcjonowania spółki zarządzającej i funduszu, spółka (wnioskodawca) – jako płatnik podatku dochodowego od osób prawnych, działając na podstawie art. 26 ust. 7a pkt 2 ustawy CIT, powinna dokonać weryfikacji warunków zastosowania stawki podatku u źródła wynikającej z art. 10 ust. 2 polsko-niemieckiej UPO, wyłącznie względem niemieckiego funduszu inwestycyjnego, a nie spółki nim zarządzającej, jak również nie względem niemieckiego funduszu inwestycyjnego i spółki nim zarządzającej łącznie.

W stosunku do dywidendy, która będzie wypłacona przez spółkę (wnioskodawcę) spółce zarządzającej działającej na rzecz funduszu, wnioskodawca – jako płatnik – co do zasady będzie uprawniony do zastosowania 5% stawki podatku u źródła wynikającej z UPO, przy założeniu pozytywnej weryfikacji warunków zastosowania tej stawki podatku z należytą starannością, a także spełnienia warunków, o których mowa w art. 26 ust. 7a ustawy CIT. Niemniej, płatnik będzie zobowiązany do weryfikacji warunków zastosowania preferencyjnej stawki podatku u źródła, wynikającej z postanowień UPO, a także spełnienia warunków, o których mowa w art. 26 ust. 7a ustawy CIT – wyłącznie w odniesieniu do niemieckiego funduszu inwestycyjnego, a nie spółki nim zarządzającej, jak również nie względem łącznie niemieckiego funduszu inwestycyjnego i spółki nim zarządzającej.

Ustalenie czy wynagrodzenie otrzymywane przez prokurenta spółki stanowi ukryty zysk w rozumieniu art. 28m ust. 3 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 grudnia 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.419.2023.2.BJ

Udzielenie prokury wspólnikowi wynikało bezpośrednio z potrzeb spółki a wynagrodzenie za czynności ustalone zostało na zasadach rynkowych takich samych jak zostałyby ustalone dla osoby niebędącej wspólnikiem i mającej podobne doświadczenie, wiedzę i kwalifikacje. Wynagrodze-

nie dla prokurenta zostało ustalone na warunkach rynkowych. Powiązanie stron w relacji spółka – jej wspólnik nie miało wpływu na wysokość wynagrodzenia prokurenta. Wypłacane na rzecz prokurenta wynagrodzenie za dokonywane przez niego czynności na rzecz spółki nie służy dokapitalizowaniu tego wspólnika, lecz stanowi zapłatę za czynności faktycznie związane z prowadzoną przez spółkę działalnością. Nabywane przez spółkę „usługi” prokurenta nie służą dystrybuowaniu zysku spółki do niego, lecz stanowią zapłatę za dokonywane przez niego czynności na rzecz spółki. Powyższe okoliczności wskazują, że co do zasady odpowiadające warunkom rynkowym wynagrodzenie wypłacone prokurentowi spółki nie stanowi, ukrytego zysku w rozumieniu art. 28m ust. 3 ustawy CIT.

Ze stanu faktycznego wynika, że wynagrodzenie prokurentowi jest wypłacane na podstawie art. 13 pkt 7 ustawy PIT (przychody otrzymywane przez osoby niezależnie od sposobu ich powołania, należące do składu zarządów, rad nadzorczych (...) i innych). Wynagrodzenie wypłacone prokurentowi przez spółkę mieściło się w limicie określonym w art. 28m ust. 4 pkt 1 ustawy CIT, za wyjątkiem wynagrodzenia wypłaconego we wrześniu, które to przekroczyło pięciokrotność średniego wynagrodzenia wypłacanego przez spółkę. Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdzić należy, że skoro wynagrodzenie wypłacone prokurentowi stanowi wynagrodzenie o którym mowa w art. 13 pkt 7 ustawy PIT, które we wrześniu, przekroczyło pięciokrotność średniego wynagrodzenia wypłacanego przez spółkę, to wartość tego przekroczenia, stanowi ukryty zysk, o którym mowa w art. 28m ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 28m ust. 4 pkt 1 ustawy CIT.

Prawo do odliczenia podatku naliczonego przez spółkę w okresie rozliczeniowym, w którym otrzyma fakturę z tytułu zakupu towaru z zastrzeżonym prawem własności, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 grudnia 2023 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.629.2023.1.RG

Dokonanie na rzecz spółki dostawy towaru, z zastrzeżeniem własności towaru, w rozumieniu ustawy VAT następuje/będzie następować z chwilą wydania towaru spółce. Z tym bowiem momentem dostawca przenosi/będzie przenosić na spółkę prawo

do rozporządzania towarem jak właściciel. Zatem w tych okolicznościach moment dokonania dostawy towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT odpowiada momentowi „wydania towarów”, skutkując powstaniem obowiązku podatkowego dla tej transakcji w myśl art. 19a ust. 1 ustawy VAT. W konsekwencji spółce, będącej zarejestrowanym czynnym podatnikiem VAT dokonującej nabyć związanych z czynnościami opodatkowanymi VAT, przysługuje/będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego z faktur dokumentujących nabycie towarów z zastrzeżeniem własności towarów w okresie, w którym do nabytych towarów powstał obowiązek podatkowy, z tym że nie wcześniej niż w okresie, w którym spółka otrzymała fakturę. Prawo to przysługuje/będzie przysługiwać pod warunkiem niezastnienia przesłanek wymienionych w art. 88 ustawy VAT. Przy czym w świetle obowiązujących przepisów prawa spółka nie musi/nie będzie musiała czekać z realizacją tego uprawnienia do uregulowania należności wynikającej z otrzymanej faktury dokumentującej nabycie towaru z zastrzeżeniem własności towarów.

Brak obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne za koreań-

skiego pracownika oddelegowanego do pracy na terytorium Polski, decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z dnia 17 listopada 2023 r., sygn. DI/200000/43/1025/2023

Umowa o zabezpieczeniu społecznym między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Korei, podpisana w Warszawie dnia 25 lutego 2009 r. w art. 7 ust 1 stanowi, że jeżeli osoba zatrudniona przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium jednej Umawiającej się Strony zostanie delegowana przez tego pracodawcę do pracy na rzecz tego pracodawcy na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, ustawodawstwo pierwszej Umawiającej się Strony dotyczące obowiązkowego ubezpieczenia nadal ma zastosowanie do tego zatrudnienia przez pierwsze sześćdziesiąt miesięcy kalendarzowych, tak jakby pracownik był wciąż zatrudniony na terytorium pierwszej Umawiającej się Strony. Powyższe oznacza, że pracownik delegowany z Korei może mieć zawartą umowę z polską firmą, będącą spółką stowarzyszoną z firmą koreańską. W konsekwencji, pracownik - obywatel Korei nie podlega ubezpieczeniom społecznym w Polsce z uwagi na wystawione przez koreańską instytucję ubezpieczeniową zaświadczenie o ubezpieczeniu KR-PL, przez okres jego ważności.

PACZUSKI TAUDUL

DORADCY PODATKOWI

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

